

საქართველოში საკრებო ორგანიზაციის მიერ გამოცემული პერიკლიკი

„მომავალი“

გამოცემის ეკონომიკური, გარდა კვირა-უქმის მეორე დღეების...

გაზეთის გამოცემა შეიძლება მხოლოდ თვის პირველ რიცხვიდან...

ქართული თეატრი აბონიშენი მსაქმე...

საქსინო

მონაწილეობას მიიღებენ ქ-ნის ტახა აბაშიძე, ა. კარგაყვითელი...

თფილისის სახანო თეატრი

მხიარული კვირიკი

მუსიკალური დადგმა ანტ. ვიხენგალისა. მონაწილეობენ ქ-ნის ვიქტორია...

თფილისის კერძო სამკურნალო

30 მედიკოსი საწოლი და სამშობიარო განყოფილებით. ქსენიევის ქუჩა...

ვოგზლის კერძო სამკურნალო

ლია ყოველდღე მოსიარულე ავთომობილისათვის. ვოგზლის ქ. № 8...

ავტომობილები

ვისაც სურს შეიძინოს საუკეთესო ავტომობილის ფაბრიკებიდან...

გამოცდილი

მასწავლებელი.

ამხადებს და წვრთნის მოწაფეებს ევლას...

კბილის ექიმი

ს. გამაქაძე

დილით მიიღება ავთომობილები 11 საათიდან...

კბილის ექიმი

ი. ვ. ჭანტუაძე იღებს ავთომობილებს დილით 8-9 ს. საათიდან...

8 ნოემბრიდან თფილისში გამოვა ახალი ყოველდღიური საპოლიტიკო და სალიტერატურა რუსული გაზეთი

„ნაუ პრაი“

(ჩვენი მხარე)

გაზეთში მონაწილეობას მიიღებენ როგორც ადგილობრივი ძალები...

გაზეთის ფასი: ერთი თფი 75 კაპ. ერთი წლით—7 მანეთი.

რედაქცია და კანტარა იმყოფება: სასახლის ქუჩა, სახლი № 7 (Дворцовая ул. № 7).

სტატიები, კორესპონდენტები და განცხადებები მიიღება ამავე ადრესით.

რედაქციის მიმღებს მოსალაპარაკებლათ ყოველ დღე დილის 12—2 საათამდე.

რედაქცია-გამომცემელი ვლ. ბ. თავართქილაძე.

Открыта подписка на новую ежедневную Газету на русс. яз.

„НОВАЯ РЪЧЬ“

Отдѣльный № 3 коп.

За мѣсяць подписная плата 50 коп. ГАЗЕТА ВЫХОДИТЪ 5 НОЯБРЯ

Адресъ: Тифлисъ Ред. гав. „Новая Рѣчь“ Дворцовая, домъ груз. дворянства.

Ред. изд. П. А. Готуа.

სამოქალაქო ან სასულიერო სასწავლებელში კურს-დამთავრებულს, ნიჭიერს და მშრომელს ემაწვიოს მასწავლებელი

სიმონ გრიაზნოვი

პირობითი მხადებს გიმნაზიის მე-6 კლასისათვის ისე, რომ მოწაფე წარსდგეს გზამწივზე მომავალ მისში ან ავსტრიაში.

პრესა

როგორც ვიცით, წარსულ სესიებში დუმის უმრავლესობას შეადგენდა ოქტობრისტები.

ეს ბლოკი შესაძლებელი იყო მარცხითაც და მარჯვითაც. ოქტობრისტებმა უკანასკნელი არჩივს და ზომიერ მემარჯველებს და ნაციონალისტებს შეუერთდნენ.

ამ გვარათ შედგენილი უმრავლესობით სურთ მათ დუმის ხელმძღვანელობას ისე შეინარჩუნონ.

შეუძლიათ თუ არა ასეთ პირობებში ოქტობრისტებს შეინახონ თავისი საკუთარი სახე?

სხვა სატახტო გაზეთებთან ერთად ამ კითხვას ებნება „რუს. სლ.“ და ამბობს:

„დუმის უმრავლესობა ერთგვარ შედეგს ნიღბებს ან წარმადგენს. ის შესაძლებელია ოქტობრისტებისაგან ზომიერ მემარჯველებსაგან.

უკანასკნელნი ნაციონალისტებთან გაერთიანდებიან და დუმის უმრავლესობის სიმძიმის ცენტრი მარჯვნივ იქნება გადასრული.

სულსმარჯვნივს რადი მათ შეიქცევათ. თათთან ს. ო. გუშკოვმა განაცხადა, რომ დეტრე მარჯვნივ მიიწვიოს.

კრ. ბობრინსკი და ბალაშოვი დუმის ოქტობრისტებს თავისუფლებას აძლევენ მთავრად საინსტანს კითხვებში, მაგრამ ისინი არასოდეს არ დათანხმდებიან, რომ გუშკოვის შტაბმა საკუთარი სახე გამოაჩინოს უმთავრეს საკითხებში.

ოქტობრისტების ჩვენგან დაშორება წინადადებაა, — ამბობს ბალაშოვი, — ჩვენ არ გვამსებს. სულ სხვა ძირითადი კითხვები. ცენტრის არსებობის აზრი ამ კითხვების შეერთება ძალეობით გადაწყვეტა.

შე დარწმუნებული ვარ, რომ ამას კიდევაც შეესაძლებათ. ამანათ, ოქტობრისტებსა ხელმძღვანელებს: რადი დაკარგეს. ის გადავიდა ბობრინსკის და ბალაშოვის ხელში.

ოქტობრისტების მსგავსად სიგზნულ ტრამპსი: ჩვენ დღეიდან მარტის ზეზინის მტკიცეთ დავიწყებთ და არავითარ შეთანხმებისათვის მას არ ვუდგავართ, მხოლოდ ცხრად ტრამპსობა დარჩას. ისინი დუმის

მესამე სესიაზე ისე, როგორც წარსულ ორ სესიაში, უფიქრობითად დარჩნენ.

ისინი იგადადნენ და გაუფრთხილდნენ მინისტრების კანონ-პროექტებს.

ამ ნიადაგზე გამარჯვებისათვის ისინი არავითარ კომპრომისს არ უნდადებოდნენ.

ასეთი იყო ოქტობრისტების „სახე“ წინათ, ასეთივე რჩება მამაკვამდე.

გამარჯვება შემარჯვებებს დარჩათ. საკუთარი სახის შენარჩუნება მათთვის უზრუნველყოფილია.

ამის განმარტებით თვით ბალაშოვიც, რომელიც აცხადებს: „ტუქუა იმედი არ იქონიან ოქტობრისტებმა, რომ რუსთა ნაციონალურმა ფრაქციამ მათი გულისთვის საკუთარი სახე დაიმოსა“.

ოქტობრისტები თავის სიგზნულ გულუბრყვილობებს აჯერებდნენ—მარცხნივ გავიწვიეთ, ხოლო მივიდნენ თუ არა დუმაში, ზომიერ მემარჯველებს შეუერთდნენ და დუმის ხელმძღვანელობა იქნება მათი.

ასეთი ოქტობრისტების „მარცხნივ“ დარჩება!

კიდევ ვინა ბრალია?

(დასასრული)

ახლა ვიკითხოთ რათ წაიყარა აღვირი ასე შეიზარებულმა? ამის პასუხს ამოკითხავთ რომან დმოვსკის წიგნი: „გერმანია, პოლონეთი და რუსეთი“.

აქ დმოვსკი ამბობს სხვათა შორის: ჩვენი უმთავრესი მოწინააღმდეგე ბრძოლა სოციალისტურ მოძრაობის წინააღმდეგ პოლონეთში.

ახლა ჩვენ შეგვიძლია ესთქვათ, რომ ამ მიზანს მივაღწევით: ეს მოძრაობა მოკვალათ.

ლიახ, ბიუროკრატიათან ერთად დმოვსკებმა პოლონეთში მოკლეს ფართო დემოკრატიული მოძრაობა.

დმოვსკის ღრმა რწმენით ეს იყო უმთავრესი პირობა პოლონეთის ბედნიერების და დღევანდლობის.

დმოვსკი ახლა ხედავს, რომდენათ გააბედნიერა მან პოლონეთი. ბიუროკრატია ამ გამჭრიახ პატრიოტზე უფრო შორი გამჭრეტი გამოდგა.

როცა დმოვსკი იძახდა: „ჰია სოციალისტებსო, ბიუროკრ. სია-მოვინებთ ასრულდება ამას. როცა დმოვსკების მისისინებთ სძლია სოციალისტები, კები შეუბრუნეს თვით ბ. ბ. დმოვსკებს!“

ამ დღებში ცხრა დასავლეთ გუბერნიდან აქ მოიწვიეს პოლონელების წარმომადგენელნი ვითომდა იმისთვის, რომ მათთვის ეკითხათ: როგორი ერობა გსურთო.

ნამდვლათ კი ეს დაცინვა გამოვიდა. დუმის მოწვეულები აცხადებენ: აღარ ძალ-გვიძს მეტი სმენა. სახლს დაგებამვდეთ, სანამ კიდევ ასეთ რამეს დავინახავდეთ, სჯობს დავტყუდეთ, სანამ ამას კიდევ გავიგონებდეთ, შორს ჩვენგან ასეთი ერობა. მშვიდობით, ჩვენ აქ ვაჩერება აღარ შეგვიძლიათ.

მათგრობის პროექტის თანახმით ქალაქის თვითმართელობებში მეტრება ნახევარი რუსები უნდა იქნენ!

დღეს „რუსსკოე ზნამია“ სწერს: პოლონეთში საჭიროა ებრალეებს უფლება მიეცეთ ადგილობრივ თვითმართელობაში მონაწილეობის.

ამის ამბობს „რუსსკოე ზნამია“, რომელიც მზათაა ებრალი ას-ასჯერ აცვას ჯვარზე. რისთვის: იმისთვის, რომ ადგილობრივი თვითმართელობის ორგანობები დღეს უნდა ემსახურონ მხოლოდ ერთ მიზანს: მათი უმთავრესი ფუნქცია უნდა იქნეს: სხვადასხვა ერობა შორის განუწყვეტელი ბრძოლის წარმოება.

და აი, ამ დროს „დროება“ სერიოზულათ გვიჩვენებს:

დღევანდელ მთავრობას სურს შეიძინოს კრება და სხვა.

ლიახ, სურს, მაგრამ მართალია ეს? აი საკითხი, რომელიც მოითხოვს პასუხს უპირველესათ ყოვლისა?

სანამ თქვენ შეუდგებოდეთ იმის განმარტების, თუ ცენზიანი უნდა იყოს ერობა თუ უცენზო, რა კონსტრუქცია უნდა ქონდეს მას, ან რა კომპეტენცია და სხვადასხვა, წინასწარ ამისა, ვიმეორებთ, თქვენ უნდა განმარტოთ, რათ უნდოთ ერობა.

და აი, ამ დროს „დროება“ სერიოზულათ გვიჩვენებს:

დღევანდელ მთავრობას სურს შეიძინოს კრება და სხვა.

ლიახ, სურს, მაგრამ მართალია ეს? აი საკითხი, რომელიც მოითხოვს პასუხს უპირველესათ ყოვლისა?

სანამ თქვენ შეუდგებოდეთ იმის განმარტების, თუ ცენზიანი უნდა იყოს ერობა თუ უცენზო, რა კონსტრუქცია უნდა ქონდეს მას, ან რა კომპეტენცია და სხვადასხვა, წინასწარ ამისა, ვიმეორებთ, თქვენ უნდა განმარტოთ, რათ უნდოთ ერობა.

და აი, ამ დროს „დროება“ სერიოზულათ გვიჩვენებს:

დღევანდელ მთავრობას სურს შეიძინოს კრება და სხვა.

ლიახ, სურს, მაგრამ მართალია ეს? აი საკითხი, რომელიც მოითხოვს პასუხს უპირველესათ ყოვლისა?

სანამ თქვენ შეუდგებოდეთ იმის განმარტების, თუ ცენზიანი უნდა იყოს ერობა თუ უცენზო, რა კონსტრუქცია უნდა ქონდეს მას, ან რა კომპეტენცია და სხვადასხვა, წინასწარ ამისა, ვიმეორებთ, თქვენ უნდა განმარტოთ, რათ უნდოთ ერობა.

და აი, ამ დროს „დროება“ სერიოზულათ გვიჩვენებს:

დღევანდელ მთავრობას სურს შეიძინოს კრება და სხვა.

„დროება“ უკვე აღნიშნა, რომ ჩვენ ცოტათი ფეხი მიწაზე ვივლით.

მე მინდა ეს აზრი ასე განვმარტო: ულდეს უბედურებას ხალხის ცხოვრებაში შეადგენს მისი, ხალხის, პოლიტიკური ცრუ-მორწმუნეობა.

პირველი მცნება ასეთი ცრუ-მორწმუნეობის ასე ითქმის: „Барин прѣдлетъ, баринъ разсудитъ“.

სანამ ხალხი ამ მცნებას აღიარებს, მისი საშველი არ არის. სანამ ხალხს ოდნავით იმედი აქვს, სანამ მას სწამს, სანამ მას სჯერა, რომ „დღევანდელ მეტყუარებს“ სურს“, მანამდის ეს ხალხი დავრეკომილი დამბლა დაცემულია.

ხალხის მომავალს მაშინ ეხსენება გზა, როცა ის სრულიად უარს ყოფს ამ მცნებას.

ჩვენი ხალხი საკმაოთ განთავისუფლდა ამ პოლიტიკური ცრუმორწმუნეობისაგან. მან უკუ ავლო მცნება „ბარინის“ შესახებ. და რამდენათაც მე ხელი შევეწყვე ამ საქმეს, იმდენათ მე მართლაც მიწაზე მივდივარ.

ამ გზას ვადგე და ამაზევე ვივლი.

ჩვენში ერობის შემოღება უნდა აგრეთვე დღევანდელ სხვადასხვა წოდებებს და მათ წარმომადგენლებს. რისთვის? აი კითხვა, რომელსაც აგრეთვე უნდა გავსცეთ პასუხი.

ბ. გვაზავას ასეთი ერობა უნდა: მას უნდა ჩვენებურ ერობას დაედოს საფუძვლათ სამი იენისის კანონი, ესე იგი, მას უნდა, რომ ერობა გახდეს რეაქციის მსწრაფლ-მატარებლოთ, რომელზედაც შემანქანეთ ბ. გვაზავა იქნება. მის აწუხებს, რომ რეაქციის საქმე მისთვის სასურველი ისწრაფით ვერ წარმოებს; მის გული უწუხს და სული უღონდება, რომ დღემდის კიდევ ბჭუტავს წარსული მოძრაობის ნაშთები.

რომელიმე გლტეს ერობა უნდა იმისთვის, რომ თავისი დროებითი მეტატონე გვერდში ამოიყენოს: გზის კეთებაში, „ჩინოვნიკისათვის“ ცხენების გამოყვანაში, ეტაპისათვის ხარ-ურბის მიწვდენაში, ეკლესიების დარაჯობაში და სხვადასხვა.

ერთი სიტყვით, ერობა თავისი სოლო არა რაა და არავის არ სურს. ხოლო ერობა, როგორც იარაღი ამა თუ იმ ინტერესის მისაღებათ დიდი რამაა და ყველას სურს.

მაშ ჩვენ პასუხი უნდა გავსცეთ საკითხს: ვის რათ უნდა ერობა.

როცა თქვენ მართალ პასუხს გაცემთ ამ საკითხს, მაშინ ცხად იქნება თქვენთვისაც და სხვათათვისაც, თუ როგორი ერობა უნდა ან ენასიარება ჩვენებურ ფართო მასსას.

განა შეგვიძლია ჩვენ ესთქვათ: აი, ჩვენ მშრომელ ხალხს ასეთი ერობა ესაქიროება, მაგრამ ვიცი, რომ ასეთ ერობას არ მოგვეცემთ, ამიტომაც ვთხოვთ ცოტა რამ მიინცე გვიბოძოთ?

არ შეგვიძლია, რადგან ამის მოქმედის არც არას მისცემენ დღეს და კისერშიაც კარგა ჩაჰკარვენ, როგორც დმოვსკის და მის ამანაგებს უქნეს.

„დროება“ გვიპასუხებს: ჩვენ სრულიად ცოტას არ მოვითხოვთ, ჩვენ მოვითხოვთ ცენზის ათჯერ შემცირებას და სხვა.

ჩვენ პასუხს არ გავსცემთ „დროებას“, რადგან პატივცემული გაზეთი თითონ დასძინეს: დღეს ამის მიღება შეუძლებელია.

ამრიგათ, ჩვენ გვასწავლიან, რომ შეუძლებელს არ ვებღაუჭებოდეთ, უტაპის მორვეში არ ვცურუქუბლობდეთ და ამავე დროს ამის მასწავლებელი თითონვე გვაწვდის ისეთ რჩევას, რომლის განხორციელებაც მას შეუძლებლათ მიანია დღეს.

ძლიერ საქევაო, რომ ერობის საკითხში ჩვენ სწორ ტაქტიკას დავადგეთ, თუ „დროების“ რჩევას დავადგეთ. რასაკვირველია, ამის შემდეგ „დროება“ საესებით ხელს აიღებს ჩვენზე, მაგრამ რა ვუყოთ: სანამ დმოვსკის პოლიტიკას და ტაქტიკას მესამე დღეში მეტი ხერი არ დაეცრება, ჩვენ აქ „დროებას“ ვერ მივყვებით.

კ. ჩხეიძე.

პეტერბურგი 26 ოქტ.

დრე ივანეს ძე უჩაივი. აგრეთვე რუსეთში იყო ხალხი, ბერი, ძლიერ ბევრი. ჯერ ჩემთა და მშვიდათ იყო ეს ხალხი, მაგრამ ბოლოს-და ბოლოს რაღაც შფოთიანობა დასწამდა მას. ამ დროს კარგებდნენ დაგვიკაჟუნა 1905 წელს. იყო აგრეთვე სხვადასხვა ოპოზიციონური და რევოლუციონური ჯგუფები. 1905-ში ყველა ეს ჯგუფები შეერთდნენ. ამათთან იყვნენ, რასაკვირველია, ერობის საუკეთესო მოღვაწეები. ყველას ერთი მიზანი ჰქონდა, ყველას სურდა რუსეთის ცხოვრების პირობების შეცვლა, ყველა ითხოვდა თავისუფლებას. თურმე ნუ იტყვი და რადიკალი და მარკოვი მეორე ხელი-ხელ ჩაკიდებულნი დაიარაღებდნენ—პეტრე სტრუვე აღარ მოაგონდა—და ერთად „ბუნტობდნენ“ (ეს სიტყვა ლექტორს არ უხმარია). დიწყო დიდი გაფიცვები. ერთი სიტყვით, ლექტორმა დაუბოლოვებლათ ილაპარაკა იმაზე, რაც დღეს „სტრორე მიხეიძე“ კი იცის. ბევრი იარა თუ ცრუ იარა, ამ დღესამდე მივიდა, რომ დღეს რუსეთში ერთი არს პარტია, ნამდვილი, ნაღდი პარტია, ოქტომბრისტების პარტია და მისი წინასწარმეტყველი ალექსანდრე გუჩკოვი და თუ როდესმე რუსეთი რამეს ეღიროს, ყველამ მათი ფეხნაბანი ნათლის ღება უნდა მიიღოს და ოქტომბრისტების ფეხები უნდა დაუკოცონ, თურმე პირველი ორი ღუმე რევოლუციონერებით და კადეტებით იყო საცხე. ოქტომბრისტები იქ შორი-შორს იყვნენ დარგულნი. ამიტომაც იყო, რომ ორმა ღუმემ ვერაფერი ვერ შემატა რუსეთს. ლაპარაკობდნენ და ავტოკრატის ეწეოდნენ, საქმეს კი არავინ არ აკეთებდა. მაგრამ, აი გამოვიდა თურმე 3 ივნისის კანონი. ეს კანონი თურმე უკანონოა, მაგრამ მისი კანონიერა თურმე. ამ უკანასკნელი კანონის ძალით შემდგარა მესამე ღუმე და შიგ ოქტომბრისტები პანტისავით შეცვნილან. მე მგონია, სიტყვა ლექტორმა, რომ სამმა ივნისმა ოქტომბრისტებს დიდი ზიანი მიუყენა, ვინაიდან ამ კანონმა ბევრი მარცხი დაწესა და მთავრობის მოწინააღმდეგეთა რაზმები გაამარჯვლა, ოქტომბრისტები უიმისოდ ბლომათ იქნებოდნენ არჩეულნი. შემდეგ ორი სიტყვა ერობაზედ. თურმე ისინი ჩვენში ერობის შემოღების მომხრე ყოფილან. პარალელა, ჯერ-ჯერობით ფრთა-შევეცილის, მაგრამ ღმერთი მოწყალეა, ერობის უფლებების გაფართოვებას მერეც მოვესწრებითო. და მარტო ჩვენ კი არაო, ამბობს ბ. მილიუტინი, ერობის მომხრე სხვა პარტიებიც არიან; ეს მე დანამდვილებით ვიცი; მე ბევრ დებუტატებს ვიცნობ და მათი აზრი ვიციო. ერთი სიტყვით, მე ამ სიტყვიდან ის აზრი გამოვიტანე, რომ ბ. მილიუტინი ЗАМОЛВИТ СЛОВЕЧКО პეტერბურგში, ოღონდ ჩვენ, კავკასიელები უფრო კვიკვირით უნდა ვიყავით და ლირსეული დებუტატები უნდა ავირჩიოთ შემდეგში მანრც.

და იარაღები ჩაგვებარეთო. წინააღმდეგ შემთხვევაში ვგზავნი დამუქრად. — აქ დავგინიშნეს ახალი ექიმი ევენ-დიევი. თუმანივის შედეგის ნამდვილ მთარეულ ანგელოზთან მოგვევლინა. მოსკოლისთანავე ის ენერგიული შეუდგა თავის მოვალეობას ასრულებას და დიდ სამსახურსაც უწევს ხალხს.

კანტარბანკი.

ქართლი. საზოგადოებრივ ქართლში წრულს ძალის ნაკლები მოსავალი იყო და თესვის უქონლობის გამო ბევრს დარჩა დაუთესავი ხნულები. ვისაც შეეძლო, ვალდა იშვიათად და დასთესა. ბევრს ესაძვე აქვდა სახრად და შემდეგ რაღაცეებამთ? სახლი ასე თავის უსაქმელობაზე არ დადგინა, როგორც საქონლის სკვების უქონლობამ. ამის გამო საქონელი ჩაღის ფასით იუილება, მაგრამ შეიძლება არავინა.

ამ გარემოებაში გამოფხინდა გლეხები, ზოგაერთ საფეხებში დაფიქრდნენ და სხვა ვითრებად შეიძინეს საზოგადოებრივი შედეგები. განსაკუთრებით დასაწყის არ იყო, დასრულებას. სოფ. შინდისის საზოგადოებრივი მადამთქმის შედეგად, რადგან ზოგაერთებმა მადამთქმის ვალი აღარ შეიტანეს. გუბერნატორის ბრძანებით ზედამხედველმა კომიტეტმა მადამთქმის ვალს მოაგაგებს დაკისრა ამ ცრუ სანში შეიტანონ ვალი და ამირაზია ახალი გამგებანი. იმედია ამ სასარგებლო საქმეს კარგა გუშდებთან, რათა სხვა სოფლებსაც ხალხის არ დაუკარგონ ამ გვარ მადამთქმის დასრულებაში.

სოფ. შინდისის მწიფებულება დაარსეს საზოგადოებრივი საწარმოებრივი ღეხნი. თურმე ღეხის სარგებლობა მოქმედნდა, მაგრამ რადგან მოსახლეობით მანდ აჭარბოთ განდისეს სხვა. სოფელს აქვს სკოლა, საჭირო იყო სამკითხველად, მაგრამ მანდელი, აგითომდა ინტელიგენტები, უფრო „იომხანაიებისთვის“ ზრუნავენ, ვიდრე ხალხის სასიკეთო საქმისთვის. ერთმა პირმა აღძრა საკითხი საკითხველად დაარსების შესახებ, მაგრამ მას არავინ არ გამოუხინდა მოხრე და ჯერ-ჯერობით საქმე შეჩერებულია.

სოფ. რუისში ადრე-ადრე საზოგადოებრივი მადამთქმის დაარსებას. რამდენიმე პირმა კიდევ შეიტანა ხეჯარი ზური, მაგრამ ბევრს შიშით და ბევრსაც ზურის უქონლობით ჯერ-ჯერობით ვერ გაუბედა წვერათ ჩაქრა.

სოფ. ურბნისის და რუისის სარწყავ მამულებს მოსწრაფათ მოქმეობა დასავლან წყალად, თითქმის ორი ვერსის სიშორიდან, მინდვრის რწყვის დროს დიდ უსამართლობებს ხდება: მერე იმას აძლევენ წყალს, ვინც მეტს დააფიქრებს. ამის გამო უსამართლობა ხშირად. ზოგი ვაჭარებმა მზა-მზარეულ წყალს თავიანთ წიქვებებს მუყეგებენ ხოლმე და ისედაც გაჭირვებულ ხალხს უვიდურეს მდგომარეობაში აყენებენ.

იმედია ამ გარემოებას ეურადღებს მამკეტებს წყლებს მინდვრის ხელქმედებში მანდელი, რომელსაც მინდვრის მოქალაქეობას წყალს წესიერად მიმართულება მისცეს და მით აცდინოს სოფელი აურებულ ზარდას.

ს. რუისში არსებენ ორკლასიანი სასწავლებლებს საშუალო განყოფილებით, რისთვისაც ბ. კაბო მამაცაშვილი სწრაფს სოფლის ასედა მდებარე ორ დესიატის მიწას. არსებული სამხისტრო სკოლა კი დაინება განსაკუთრებით ქალებისთვის.

ქართლის ზოგაერთ დედ-მამამულები განზარდა აქეთ შეიძინან ორთქლით მომძრავი გუთანი. თუ ეს აზრი განსხვავდებოდა, ბევრს სხვა საშუალება აარდავსაც გამოიჭრენ.

ხალხის მეგობარი.

ქვემო იმერეთი. ხალხს შიმშილობის ანდელი ივალწინ უდგას. თადარიგის მოსალოდნელ უბედურებისაგან თავის დასაწყევით ქვემო იმერეთის გლეხობა ესაფე შეუდგა; მინდვრებში ამ უხეველად დროს ფიცა-ფიცად და მუშაობას. ხნავენ მიწებს და ზურის დასათესის მოსავალსა მოგვისწროს და შიმშილის მსხვერპლი არ გაუხდებათ! ცდა სკორა, მხოლოდ მოსავალი ისეთი მდიდრეა წყალს ქვემო იმერეთში, რომ შიმშილი ზურის მოსავალად, აუცილებლათ მოუწერეს გლეხობას. აქ-აქ სიმინდის თქვალს გლეხებმა გუბერნატორს უხედენ და აცხადებენ, სისუფთავეს აღარ ჩივიან, ოდნობდა კი გუბი გაიძღან. ნიშნები შიმშილობის ესაფე სწინა.—ჯანდინათ სავსე ახალგაზრდები გუდა-ნაბად აკრული ქვემო იმერეთის სოფლებს ტოვებენ და ქადაგებისაკენ ემუხრებიან იმ იმედით, რომ

შესძლათ შიმშილს თავი დაეფიქროთ, და ღეგმა ზური იქ ვიყოფოთო! — ბევრს ამ თავდასხვად ადარ აქვს საზრდო. კიდევ მარცხნად პარტუტეს, (ძრახას, ხარს) და სიმინდის ეიდლებს. საქონელი ჩაღის ფასად იუილება. ავადმყოფობა მურს ავლებს ქვემო იმერეთში გლეხობას: ოჯახს იშვიათად სახვით აქეთ, რომ ორი-სამი ადამიანი დოგინათ არ იქვს. გაჭირვება აუწერება! შიმშილობის ნიშნები თვალწინ გვიდგას. — საჭიროა ფართო დახმარება.

ილია ბახტაძე.

მუშათა შორის

რუსეთის (როსისის) მუშათა არტელი. რამდენიმე თვის უკან, აქ პეტერბურგიდან ჩამოვიდა რევიზორი ბ.ნი სუფოროვი, რომელიც მთელს ძალდინით შეკადა რამე ხანათ დაქრდნა მუშათა არტელის ხელშეკრულებას და დაეკუბულ პირბებში მუშაგების ის და ან სრულად გაურგა. ბ.ნი სუფოროვიმ ბევრ ხრიკებს მიმართა, მაგრამ იმ დამად ვერას გახდა. ხელშეკრულებას ძალაში დარჩა მომავალ 1910 წლის 1 ანგრამდე. მაგრამ სუფოროვის დაქრებულ საქმეს მთავარი (პეტერბურგის) კანტორა მანდ განაგრძობს. თურმე კანტორამ სუფოროვი დაითხოვა „რეტეტო მოქმედებისთვის“. მაგრამ ეს ისე, რომ მოხერხებულ დროთა ესარგებლა და დიდი ხნის წაიღოთ განხორციელებია. ჯერ კიდევ სურული 2 თვე კანტორატის ვალის გაათავისადა, მაგრამ მუშებრეკათ ამის, მთელი თვეა რაც სწრაფობს სხვა და სხვა მოიჯარადრეთან მოვალეობებს კანტორასთან; შემოდას აურებულ თხარებში, რომ მით გადასცეს სამუშაო, რა თქმა უნდა, ხელსაურელ პირბებში. მთავარ კანტორას განუხრავდა, რათა უნდა დაეკუდეს „ზოდანდისის“ მისცეს სამუშაო. „არტელი“ თვითნებობას მიჩვეულია, სტრასა და სხვა ჩვენ უნდა ვიხედოთ, ევ კი ხელს არ მისცემს საზოგადოებას“. კადახან მისა წარმომადგენლები. დიწყო იერში. ეველს „ზოდანდისის“ ევერება ერთმანეთს და ცდილობს მოიგოს კანტორის გული და თვით ჩაიგოს მუშები საუვეფად. საქმე ამხამ, რომ მომავალი ზოდანდისიებში პირდაპირ შეუდებულ პირბებში უდგენენ კანტორას. ზოგი 9 მ., ზოგი 8 და ზოგი 7 მ. სთანსდება 1000 ფუთის დატვირთვა-კატორთვას და ეს მამინ, როცა 12 მ. ესლა და მუშები ზურის ფუფს ძლიერ-და აკეთებენ. უბედურ შემთხვევებიდან დასაფევა, ამბობენ მთხოველები, ჩვენს ხარჯზე იფას. ამისთან თვეურ 700 მ. დარაჯების ჩვენ არ ვაიბობთ და სხვა. ერთი სიტყვით ეველს მთავანი ცდილობს კანტორისგან გაუქონოს სხვის თავის „შედავითან და ხელსაურელი პირბებში“. ეველა ისინი, ვინც ჩვეულია მუშების უსაზღვრო ეველფას ძველ და ნეტარ დროში, დაფიქრდენ და ვინ იცის რა საშუალებებს არ მიმართავენ. ჩვენ არ გვივირს მათი ასეთი დაფიქრება. მთ შიმშილგათ აქეთ გათვალისწინებული, რომ მუშები კანტორს ვერ დასძვრენ (პირბებში, როგორც ქვემოთ დავინახავთ, ბევრები მათი ხედვის შემწევა) და არსებითა შეუდგებიან მთ ტუბის ძრახას ძველებურათ. ამასვე დაზარაკი შეტია, რომ ვერც ერთი მთავანი თავის პირბებს მუშაობით (თუ ჩვეულებრივ საქონლის ქურდობას არ ვადაგენენ) ვერ შეარელებენ, მაგრამ მანდ მოითხოვენ სამუშაოს მათ ხელში გადასვლას. და მართლაც, დაეგნდელ კანტორებულ პირბებში თუ არსებულ ხელფასი ძლიერ-დასაუფლებლებს მუშებს, 12 მ.-8-დე და 7-დე ჩამოსვლა 15,20 წლიური თანხაზე (დასაზღვევზე) უარის თქმა, დარაჯების 700 მანეთზე და სხვა, ეველად წარმოუდგენელი იქნება მუშაობა (და არა ქურდობა, როგორც ეს აქეთ მიხვან ბევრებს). მთავარ კანტორას მოუწერია ახალ პირბებზე სამუშაო გადაცემს აჭარით ცნობად ალექსი მელაქის. ბ.ნი მელაქის რისით სამუშაო აჭარით ქონებას 1892 წლიდან 1903 წლის მარტამდის, მხოლოდ მარტში, როცა მუშებს შეიგნეს ცრუთ თუ ბევრათ თავის მდგომარეობა, ის იხულებული ყოფილა ცდილობდა აქურდობას. მთელი ათი წლის განმავლობაში მოიჯარადრე ალექსი მელაქი ტუფს აძობდა მუშებს, სუჯს ხდიდა. დაესვდ ბევრათ აქ ცდილი მუშებმა, რომლებიც ზოდანდისისებრები იმ „დასაფეხად დროს“, როცა შეეძლებოდა, როგორც აჭარო მუშები ამბობენ, თითოეულ მთავანს „დაისი ჯახს“ ატუბდა ზურტზე. დაის, ის ჯოჯოხეთური დრო იყო, მაგრამ ესდა ვინ იცის როგორ დატრიალდება საქმე-კანტორას განუხრავდა მელაქის მოქვეყნა. ეველსაც უფრო სამუხრად ისაა, რომ მუ-

შეში ამ ბოლოს და ბოლოს თავი იხიან კუთხურმა შეჩენობამ. „მელაქი ხოლმად, ის მამა მუშების, აბა ბიჭობა, მედგათ დეკლარით მას მხარით“, კადახან ასეთი. მთელი არტელი ორ მოწინააღმდეგე ბანკათ კაიეთ ამ ნიადაგზე, მელაქისტები, რომლებიც ცდილობენ მას გადაცემს აჭარით სამუშაო, გურულ-მურელები კაიევენ და ხმებულებით შეაფხან არტელი. მთავრე მხრით და ხარხებში, რომლებიც ცდილობენ არტელის მთლიანობა დაიცენ და თუ ეს უოფლით შეეძლებულია შეიქნა, თვით აიღონ (პირბებში) აჭარით სამუშაო და სამაგურეთ მუშაისტები კაიევენ. ამრავათ, მთელი თვეა თვით არტელმა სამკედრო-სამცოდნლო ბრძოლასა კანდაბული, რომელიც ხშირათ მუშები-კრიეითაც ბოლოვდება. მელაქის „ბაღის ჯახის“ მომხრეებს რინებუ არც ისე ცრუა, ამ ბანკში მომწვედუელა ეველა „ხონებელი“ 42 კანც. მარწინადმდე ბანკში დაინარჩუნებ, კ. ი. 143 კანც. რომელიც მთავანი გომარჯვებს, ეს ახლო მომავალში გადაწვდება და მისი გადაწვევით არტელის ბედი-ბაბი გადაწვდება. ჩვენის შეხედულებით ორბემ შემთხვევაში არსებული პირბებები ქრება. ამ ბორბებში ხალხები სჯობია (რადგან საზოგადოებრივი გადაწვევით აჭარით ბტემს სამუშაოს). „თურმე არ-ფერი სასურველია“ ბანი-ბანკათ მუშებისთვის, მაგრამ მელაქი და კომხანის კანტორებს კიდევ ის სჯობია. არ შეგვიძლია არ შეგინათ მუშების ერთ ჯგუფს ის უოფლით შეუწინარებელი მოქმედება, რომელსაც ამ ბოლოს მივეყს ხელი. საერთო კრებებს საინხარ ობსტრუქციებით შიან, რადგან ემინათ უმრავლესობა არ ევაჯობს. ბევრ მოლაპარაკეთ ქმურთ დასძვარ-გინებით ისტუმრებენ. „მუშა თუ ხარ, ზოდანდისისკენ აუბულებით“, ეუბნებიან მათ. ზოგაერთებში პირდაპირ ზოდანდისისკენ მიმართავენ მოწინააღმდეგის ასადაგათ. ერთმა მთავანმა (ბესარიონ ბარბემ) საერთო კრებაზე ივერას: „გომეველით ესლა ენა-გრემელმა ორტორებმა, რომლებმაც დაკლეს შეგნებ-შეგაშირებაზე ჩინიით“ და სხვა. ასეთი დემონსტრაცი-დეზორგანიზაცია გამოეფდა სსრებულ მუშებში. ცრუთ თუ ბევრათ შეგნებულად მუშების ვალდა უოველი დროე იდრობ და ევდაღან არსებული პირბების შესარჩუნებას. ბარბემ და კომხანა მადე დარწმუნებთან თუ რას სხადან, მაგრამ გვიან-და იქნება მამინ თითაც კუხანია.

წერილები რედაქციის მიმართ
I
ბ. რედაქტორო! გთხოვთ თქვენ პატივცემულ ვახუთი ადგილი დაუთმოთ შემდეგს:
„შომაგლის“ მე-50 ნომერში, ახალ ამბებში, სან. სახლთან არსებულ სექციის და ახალ დარსებულ ყრუთვარსა წვერების შეერთებულ სხდომის შესახებ მოთავსებულ ცნობაში არის შეცდომა.
კრებას დაეწერო სექციის ათი წევრი. კენჭის ყრუში მხოლოდ იმით მიიღეს მონაწილეობა. სექციამ დაადგინა შემდეგი: 1) სასურველი საკუთარი ორგანიზაცია სახალხო წარმოდგენების საქმის მოსაწყობათ და მის სამართავად. მომხრე იყო რვა კაცი, ორმა თავი დაიბრია. 2) შესაძლებელია ახალი წრის გარეშეშე შემოკრიბონ ყველა სახალხო თეატრის მოღვაწენი და მით ამ თავითვე საკუთარ ფეხზე დადგეს სახალხო თეატრის საქმე.
მომხრე იყო ექვსი კაცი. ორი წინააღმდეგი, ორმა თავი დაიბრია.
სექციის თავმჯდომარე მ. დემურია
II
ბ. რედაქტორო! შეცდომის ასაცილებლათ გთხოვთ დაგისტამბოთ შემდეგი: კვირას, 25 ოქტომბრის მომხდარ სან. სახლთან არსებულ სექციის და ახალთა დარსებულ ყრუთვარსა წვერების შეერთებულ სხდომან სექციას არ მიუღია დადგენილება, ვითომ სექცია შესაძლებლათ სტნობდეს ახალი წრის გარეშეშე შემოკრებს და მით ამ თავითვე საკუთარ ფეხზე დადგეს სან. თეატრის საქმე.
სექციის წევრნი: ვ. ლუგალიშვილი, ვ. რაქვიაშვილი, თ. დოლიძე, გ. ჯაბაური.

ე. ნინოშვილის ფონდი.

„ჯეჯილის“ რედაქციამ მიიღო მღვდელ ბ. კანდელაკისგან ახალციხეში შერგოვილი 21 მ. 31 კ. შემოწირველთა სია: ახალციხის მარხის უფროსი თავად ივანე გიორგის ძე ყარალაშვილი 3 მ.; ახალციხის მარხის ექიმი ივანე გაბრიელის ძე ასათიანი 2 მ.; თითო მანეთი: ახალციხის მარხის უფროსის თანაშემწე ივანე ივანეს ძე მელიქიშვილი, მღვდელი ბერიანე კანდელაკი, ქეთევან ოსუბის ასული კანდელაკისა; პეტრე ჰაველს ძე ხუნდაძე 5 მ.; ათათი შაური: რაფიელ იაკობის ძე ალელიშვილი, რაფიელ ავგუსტინეს ძე ბეგიშვილი, ვასილ ს. თამარაშვილი, სტეფანე ჩილინგაროვი, გიორგი გვენცაძე, სოფიო ბესარიონის ასული ნადირაძე,

გიორგი მაკარის ძე უანელი, სტეფანე იოსების ძე საიანოვი, გიორგი იოსების ძე ხარტიანიშვილი, ქეთევან დიმიტრის ასული ხახუტაშვილი, ვლადიმერ გ. დამევიშვილი, ბლ. ლორთქიფანიძე, მანასი კანანაძე, მღვდელი მიხეილ კავაჭავაძე, კონსტანტინე სვიონის ასული მჭედაშვილი, თამარი აბაზი: პეტრე ბეგენიძე, მხედველი სვიონ შანიანი, მღვდელ პეტრე ინახაოვი, მღვდელ ვასილ კობაქიაშვილი; ალექსანდრე ილიას ძე სულხანიშვილი 30 კ.; კოსტანტინე გვარამაძე 25 კ.; მღვდელი ალექსანდრე ხედინიძე 25 კ.; თითო აბაზი: თ. მიხეილ გიორგის ძე ვრისთავი, გიორგი ვასილის ძე შებოტარიოვი, ავგუსტინე იაკობის ძე იგიხანოვი, მღვდელი გიორგი ჩიქვანი, მღვდელი ნიკოლოზ კინაძე, დიკონი ივანე ხირაზავი, დიკონი ისიდორე ხმალადე, ევდარ შეზებერიძე, იოსებ პ. მაისურაძე; ონი სიმე პონომარენკო 15 კ.; მღვდელი ფილიპე მერტველი 15 კ.; ორ-ორი შაური: ტარასი ინახარიძე, ესტატე ინახარიძე, ივანე ჯამასიშვილი, არილ ჯამასიშვილი, დიკონი გრიგოლ სანდოძე, მღვდელი დიმიტრი კოკოლი, მდამიონე ლევან ქურდაძე, დიკონი სამსონ მაისურაძე, დიკონი სერგეი მალრადე, დიკონი ილარიონ მიქელაძე, დიკონი ევანტე ინახარიძე; სამსონ ივანეს ძე ხირაზავი 6 კ.; ვიოზ ბ. კანდელაკის ფულის გამოსავლენი თექვსმეტი კაპიკი. სულ 21 მ. 47 კ. დარბა 21 მ. 31 კ.

იასონ ფინაშვილის მიერ შერგოვილი 5 მ. 75 კ. შემოწირველთა სია:
თითო მანეთი: ვასილ ნიკოლოზის ძე ლოლაძე და ნოზრეან მერკულიძე; ორი აბაზი მიხეილ დარჩიაშვილი; ექვს-ექვსი „შაური“ ვიოზ გავაბერიძე, კოტე ლეყვაძე, თფ. საათ. აბნ. გინეზიის მოწვევით დთა ნაცელიშვილი; ზუთ-ზუთი შაური: იოსებ ასლიანის ძე გარსევანიშვილი; აბა იოსებ გრიგ. ძე ტატეშვილი; თითო აბაზი: მიხეილ თოფურბიძე, გრიშა ფინაშვილი, სანდრა ლალიაშვილი, იოსონ ქურდაძე, არშაკ ბოლოსოვა, მიხეილ ხუროშვილი და გრიგოლ ბეგიაშვილი; სამი შაური: ვასია და პავლე; ორ-ორი შაური: პეტრე თოფურიძე, თამარამ, შალვა იოსების ძე გარსევანიშვილი და ლავრენტი იოსების ძე გარსევანიშვილი.

ძველ და ახალ-სენაკში შერგოვილი დ. ოქრო-შინდისგან 24 მ. 20 კ. მენ. დადინის ასულის შემწველობა. შემოწირველთა სია:
ორ-ორი მანეთი: ექ. ივლ. ხოფერიამ და ვლადიმერ შგვარდნაძე; თითო მანეთი: ანდ. შუბლაძე, პოლ. ლორთქიფანიძე, რაულ. გამსახური, ნიკო ჯანაშია, დ—ძ, ლავრ. ბუღელიშვილი, გიორგი ლე. ქვეს-ქვესი, გრიგოლ ხუნწარია, პეტრე დგებუაძე, მღვდ. ირაკლი კალატოზიშვილი, სპა სალაყაის ქალბა, კნ. მენიკი დილანის ასულმა, ილ. გიორგაძე, ილია კუმისივი, მარიამ კვარაცხელია და ნიკოლოზ თოფურიძე; ათ-ათი შაური: მღვდ. კორ. ჯავახიძე, ივანე ივანეს ასული, ალექსან. მუსხრბიძე, ნინო პატურიას ასულმა, სერგო გოგიაძე და ვიქტორ კლანდარაშვილი; ორი აბაზი: ევანტე-ტერინე ჩარავამ; თითო აბაზი: სიმონ ცანავამ, ლეონტი ლელავაშვილი, ივლ. ვახუნიამ და ივანე ზესაშვილი.

„ჯეჯილის“ რედაქციამ მიიღო შემოწირველთა რედაქციიდან 19 მ. 5 კ. (შემოწირველთა სია დადებულად იყო № 40-ში), 22 მ. 56 კ. (შემოწირველთა სია დადებულად № 43 და 47 ნომ.) შუგა 92 მ. 87 კ. დღემდე იყო 1985 მ 69 კ. სულ არის 2078 მ. 56 კ.

„გომავალის“ ფონდი

გამსიამ დაუზღადავნილ. გვაცნობთ ძლიერ საქართო თქვენი ადრესი.

რედაქტორ-გამომცემელი ნ. მელაქ-შახსაყარაძე

გ. ხ. გნო ბალუაშვილი

რადგანაც თქვენ ცულ ხმებს ავრცელებთ ჩემ წინააღმდეგ და ცილს მწამებთ, ამისათვის გიწვევთ სამედიატორო სასამართლოში. ჩემი მსაჯულების ვინაობას ცალკე შეგატყობინებთ. დღორით.

განცხადება

კ. არღაზიანი

ბავშვების და მისაგანი ავთაშეყოფ.

კუთხე მელიკოვისა და ალექსანდრეის ქუჩისა ინტენსივტოს პირდაპირ. მე-9 უჩასტა: დილის 9—12 ს. და საღამო 5—7 საათამდის.

Уголь Меликовской и Александровской ул. (0—18)

„ბოქროში“

თფიდაისი, ვ. გ. ზესის ქ. № 17.

ახლოთ შეკითხული სუფთა ოთახები ხელმისაწვდომ ფასებში: დღე და ღამით 50 კ. დან 3 მ. დღე. თვიურათ ძლიერ დაკლებულ ფასებში.

პატივისცემით მისაღვ ქოაფა და (0—5) აგეანი პერტანაფა.

პროპინცია

ქობულეთი. ადგილობრივ მუსულმანების ტყის მცველმა მარკვერმა გამოუცხადა, რომ მდ. კოროხის მხრიდან ტყით უფასოთ სარგებლობა დღიდან გეკრძალბათო. ამ ტყიდან მოქონდათ შეშა, ფიჩხი და სხვა საოჯახო მასალები, რადგან ახლოს არის და მოტანა ადვილია. ეხლა კი ჯიხანჯირში მისცეს ნება სარგებლობის, მაგრამ ეს ტყე ისე დაშორებულია სოფელზე, რომ ერთი ურემი შეშის მოტანას ორი დღე უნდება კაცი. ხალხი ძლიერ დადარნა ამ ამბავში.

— 2+ სექტემბერს აქ მოვიდა ბათუმის გუბერნატორი და ხალხს გამოუცხა-